

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 4Csp/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8619200349
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Calko
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2019:8619200349.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudca JUDr. Michal Calko, v právnej veci žalobkyne Z. D., nar. X.XX.XXXX, bytom XXX XX E. C. XX, právne zastúpená Mgr. Matúš Macko, advokát so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, proti žalovanej strane TELERVIS PLUS, a.s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 717 769, o primerané finančné zadost'učinenie vo výške 710,85 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadost'učinenie vo výške 710,85 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Priznáva žalobkyni voči žalovanej strane náhradu trov konania na účet právneho zástupcu v rozsahu 100 % o výške ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.
- III. Žalovaná strana je povinná zaplatiť súdny poplatok zo žalobného návrhu v sume 42,50 eur na účet súdu v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku platobným predpisom.

odôvodnenie:

1) Žalobkyňa sa podaným žalobným návrhom domáhala voči žalovanej strane zaplataenia primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 710,85 eura s príslušenstvom, ktorý odôvodnila tým, že bola ako žalovaná v postavení spotrebiteľa v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 4C/63/2016, o zaplataenie 710,85 eura s prísl. V predmetnom konaní bola úspešná, ako Okresný súd Svidník rozsudkom sp. zn. 4C/63/2016-71, z 31.01.2017, žalobu žalobcu zamietol. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.03.2017. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol: bod 36 - Súd s prihliadnutím na obsah spisu, listinné dôkazy rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku, žalobný návrh zamietol aj napriek tomu, že medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úveru číslo 520140887 z 26.3.2014, pričom titulom vykonaného dokazovania bolo poukázané, že predmetná zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2, písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z.) skutočnosť, že v obchodných podmienkach bodu 2 - termín poslednej splátky úveru, t.j. konečná splatnosť úveru je 370 deň po uzatvorení zmluvy, pričom doba trvania úveru je od uzatvorenia zmluvy o úvere do

-2- 4Csp/17/2019

konečnej splatnosti úveru nespĺňa zákonom stanovenú náležitosť (bod. 19 odôvodnenia), nakoľko termín konečnej splatnosti má obligatórnu náležitosť, tento má byť uvedený konkrétnym označením (dátumom), najmenej (mesiacom a rokom), pričom náležitosť podľa bodu 2 obchodných podmienok túto náležitosť nespĺňa, nemusí byť pre priemerného spotrebiteľa zreteľný, jasný a vytvára pochybnosť, prípadne neurčitost' uvedenej náležitosti zmluvy. Dôvod prečo táto náležitosť nebola konkrétne uvedená zo zmluvy nevyplýva. Taktiež z výsluchu žalovanej bolo zistené a preukázané, že zmluva neobsahuje správny údaj

o úrokovej sadzbe vo výške 71,11% a RPMN je 199,42%, pričom priemerná úroková sadzba úverov poskytovaných bankovými a nebankovými spoločnosťami podľa úrokovej štatistiky Národnej banky Slovenska bola vo výške 10,21% (priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozónach 2014 - nefinančné spoločnosti - ostatné úvery od 1 do 5 rokov 3,81% spotrebiteľské a ostatné úvery 12,91%, ostatné úvery od 3,76%, spotrebiteľské a ostatné úvery 03/2014 10,21). Servisný poplatok podľa zmluvy predstavuje 18% z istiny (v danom prípade zo sumy 1.000,00 eur (článok I. zmluvy o spotrebiteľskom úvere - za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje servisný poplatok vo výške 18% z istiny), čo predstavuje tento poplatok, prípadne dôvod prečo sa odvíja od výšky istiny, zo zmluvy nevyplýva. Titulom podanej žaloby bola do spisu doložená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 520140887 z 23.03.2014 z ktorej je zreteľná istina 1.000,00 eur, úrok vo výške 200,00 eur, servisný poplatok 180,00 eur, spolu dlžná čiastka 1.380,00 eur (bod 6 odôvodnenia), ďalej zmluva o poskytovaní domáceho servisu z 26.03.2014 (bod. 11 odôvodnenia podľa článku I. bodu 1.1 predmetom je úprava vzájomných práv a povinností zmluvných strán pri využívaní domáceho servisu klientom. Domáci servis je poskytované konzultačných a nadštandardných služieb, ktoré spočívajú v starostlivosti o klienta pri poskytnutí úveru na základe zmluvy o úvere č. 520140887 z 26.03.2014. Podľa článku II. bodu 2.2 klient sa zaväzuje využívať domáci servis a zaplatiť poskytovateľovi odmenu v celkovej výške 409,50 eura a to v pravidelných 3 mesačných splátkach vo výške 136,50 eur). Z takto prezentovanej argumentácie žalobcu nie je zrejme, čo zaplacením servisného poplatku žalovaná strana získa tým, že sa na tento poplatok zaviazala, teda čo tým získa pričom z formulárového vzoru (bod. 10 odôvodnenia Domáci servis je poskytované konzultačných a nadštandardných služieb, ktoré spočívajú v starostlivosti o klienta pri poskytovaní úveru, a to v domácnosti klienta. Z formulára vyplýva - áno žiadam týmto o poskytovanie domáceho servisu.), avšak žalovaná potvrdila, že s domácim servisom sa stretla doručením žaloby, zmluvy nečítala, tieto boli na stole, iba sa otáčali na podpis, peniaze potrebovala momentálne v súvislosti so starostlivosťou o ležiaceho manžela, podľa žalobcu výhodou domáceho servisu je to, že rýchlejšie má peniaze do 24 hodín a zaplatené služby. Nakoľko zo zmluvy nie je zrejme za čo je servisný poplatok účtovaný a čo konkrétne zahŕňa, je potrebné považovať ho za rozpor s dobrými mravmi, výška 18% predstavuje formulár a žalovaná ako spotrebiteľ tento nemohla zmeniť, preto nie je možné sa stotožniť s tým, že tento bol individuálne dojednaný, ak tvoril predtlačенý formulár. Žalobcom prezentovaná výhoda domáceho servisu (bod. 15 odôvodnenia ... Výhodou tohto domáceho servisu je to, že rýchlejšie má peniaze do 24 hodín a zaplatené služby, obchodný zástupca chodíva k nemu po výbere, po splátke. Ak klient nemá záujem (odmietne) domáci servis dostane klasický úver s tým, že by obchodný zástupca opustil domácnosť, úver dá sa na schválenie, na to spoločnosť má 14 dní, ako náhle klient potrebuje urgentne peniaze do 24 hodín tak vtedy dobrovoľne má záujem o domáci servis),teda takto prezentovaná argumentácia nepriamo núti spotrebiteľa na domáci servis a tento stav nemôže požívať ochranu. Z toho zároveň vyplýva, že zmluva o poskytovaní domáceho servisu bezprostredne súvisí s uzavretím zmluvy, v podstate znamená iba poplatok za výber splátok resp. za osobné inkasovanie splátok, žalobcovi nebránilo, aby tento poplatok bol priamo zakotvený do zmluvy, nakoľko sa uzatvárajú dve zmluvy a to zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o poskytovaní domáceho servisu spôsobom ako už bolo prezentované, pričom priemerný spotrebiteľ nechápe dôvod takto uzatváraných zmlúv a čo to pre neho znamená (výhody a nevýhody), pričom žalovaná strana potvrdila, že nebola o domácom servise poučená). Nakoľko

-3-

4Csp/17/2019

žalovaná zobrala spotrebiteľský úver v sume 1.000 eur a zaplatila 1.078,37 eura, pričom úver sa považuje za bezúročný a bez poplatku spôsobom ako je vyššie uvedené, preto na základe toho bolo potrebné rozhodnúť ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Žalobný návrh odôvodnila ustanovením § 3 ods. 5 tretia veta zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa: „Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá“, ustanovením § 4 ods. 2 písm. b/ zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa: „Predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3.“ Žalobkyňa ako spotrebiteľ si uplatňuje satisfakciu za porušenie jej spotrebiteľských práv, svoje práva musela brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Nakoľko žalobkyňa je spotrebiteľom, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, primerané finančné zadostučinenie požaduje vo výške 710,85 eura, čo predstavuje sumu, o ktorú sa chcel žalobca na jej úkor bezdôvodne obohatiť. Žalobnému návrhu navrhla vyhovieť.

2) Podľa § 180 CSP boli splnené podmienky, aby súd otvoril pojednávanie, pojednával a rozhodol v neprítomnosti strán sporu, žalobkyňa bola v konaní zastúpená advokátom, zotrvala na podanom žalobnom návrhu a jeho dôvodoch. Žalovaná strana vo veci nepodala písomné vyjadrenie, pojednávanie nežiadala odročiť.

3) Súd vo veci prihliadol na obsah spisu, listinné dôkazy a zistil tento skutkový stav:

4) Žalobkyňa žalobný nárok primeraného finančného zadosťučinenia odôvodňuje od rozhodnutia - Okresného súdu Svidník sp. zn. 4C/63/2016 zo dňa 31.1.2017 ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol, žalovanej strane priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, (právoplatný 28.3.2018). Podľa bodu 36 odôvodnenia vyplýva - Súd s prihliadnutím na obsah spisu, listinné dôkazy rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku, žalobný návrh zamietol aj napriek tomu, že medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úveru číslo 520140887 z 26.3.2014, pričom titulom vykonaného dokazovania bolo poukázané, že predmetná zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2, písm. f/zákona č. 129/2010 Z.z.) skutočnosť, že v obchodných podmienkach bodu 2 - termín poslednej splátky úveru, t.j. konečná splatnosť úveru je 370 deň po uzatvorení zmluvy, pričom doba trvania úveru je od uzatvorenia zmluvy o úvere do konečnej splatnosti úveru nespĺňa zákonom stanovenú náležitosť (bod. 19 odôvodnenia), nakoľko termín konečnej splatnosti má obligatórnu náležitosť, tento má byť uvedený konkrétnym označením (dátumom), najmenej (mesiacom a rokom), pričom náležitosť podľa bodu 2 obchodných podmienok túto náležitosť nespĺňa, nemusí byť pre priemerného spotrebiteľa zreteľný, jasný a vytvára pochybnosť, prípadne neurčitosť uvedenej náležitosti zmluvy. Dôvod prečo táto náležitosť nebola konkrétne uvedená zo zmluvy nevyplyva. Taktiež z vylúču žalovanej bolo zistené a preukázané, že zmluva neobsahuje správny údaj o úrokovej sadzbe vo výške 71,11% a RPMN je 199,42%, pričom priemerná úroková sadzba úverov poskytovaných bankovými a nebankovými spoločnosťami podľa úrokovej štatistiky Národnej banky Slovenska bola vo výške 10,21% (priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozónach 2014 - nefinančné spoločnosti - ostatné úvery od 1 do 5 rokov 3,81% spotrebiteľské a ostatné úvery 12,91%, ostatné úvery od 3,76%, spotrebiteľské a ostatné úvery 03/2014 10,21). Servisný poplatok podľa zmluvy predstavuje 18% z istiny (v danom prípade zo sumy 1.000,00 eur (článok I. zmluvy o spotrebiteľskom úvere - za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje servisný poplatok vo výške 18% z istiny), čo predstavuje tento poplatok, prípadne dôvod prečo sa odvíja od výšky istiny, zo zmluvy nevyplyva. Titulom podanej žaloby bola do spisu doložená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 520140887 z 23.03.2014 z ktorej je zreteľná istina 1.000,00 eur, úrok vo výške 200,00 eur, servisný poplatok 180,00 eur, spolu dlžná čiastka 1.380,00 eur (bod 6 odôvodnenia), ďalej zmluva o poskytovaní domáceho servisu z 26.03.2014

-4-

4Csp/17/2019

(bod. 11 odôvodnenia podľa článku I. bodu 1.1 predmetom je úprava vzájomných práv a povinností zmluvných strán pri využívaní domáceho servisu klientom. Domáci servis je poskytovanie konzultačných a nadštandardných služieb, ktoré spočívajú v starostlivosti o klienta pri poskytnutí úveru na základe zmluvy o úvere č. 520140887 z 26.03.2014. Podľa článku II. bodu 2.2 klient sa zaväzuje využívať domáci servis a zaplatiť poskytovateľovi odmenu v celkovej výške 409,50 eura a to v pravidelných 3 mesačných splátkach vo výške 136,50 eur). Z takto prezentovanej argumentácie žalobcu nie je zrejmé, čo zaplatením servisného poplatku žalovaná strana získa tým, že sa na tento poplatok zaviazala, teda čo tým získa pričom z formulároveho vzoru (bod. 10 odôvodnenia Domáci servis je poskytovanie konzultačných a nadštandardných služieb, ktoré spočívajú v starostlivosti o klienta pri poskytovaní úveru, a to v domácnosti klienta. Z formulára vyplýva - áno žiadam týmto o poskytovanie domáceho servisu.), avšak žalovaná potvrdila, že s domácim servisom sa stretla doručením žaloby, zmluvy nečítala, tieto boli na stole, iba sa otáčali na podpis, peniaze potrebovala momentálne v súvislosti so starostlivosťou o ležiaceho manžela, podľa žalobcu výhodou Domáceho servisu je to, že rýchlejšie má peniaze do 24 hodín a zaplatené služby. Nakoľko zo zmluvy nie je zrejmé za čo je servisný poplatok účtovaný a čo konkrétne zahŕňa, je potrebné považovať ho za rozpor s dobrými mravmi, výška 18% predstavuje formulár a žalovaná ako spotrebiteľ tento nemohla zmeniť, preto nie je možné sa stotožniť s tým, že tento bol individuálne dojednaný, ak tvoril predtlačný formulár. Žalobcom prezentovaná výhoda domáceho servisu (bod. 15 odôvodnenia ... Výhodou tohto domáceho servisu je to, že rýchlejšie má peniaze do 24 hodín a zaplatené služby, obchodný zástupca chodíva k nemu po výbere, po splátky. Ak klient nemá záujem (odmietne) domáci servis dostane klasický úver s tým, že by obchodný zástupca opustil domácnosť, úver dá sa na schválenie, na to spoločnosť má 14 dní, ako náhle klient potrebuje urgentne peniaze do 24 hodín tak vtedy dobrovoľne má záujem o domáci servis),teda takto prezentovaná argumentácia nepriamo núti spotrebiteľa na domáci servis a tento stav nemôže požívať

ochranu. Z toho zároveň vyplýva, že zmluva o poskytovaní domáceho servisu bezprostredne súvisí s uzavretím zmluvy, v podstate znamená iba poplatok za výber splátok resp. za osobné inkasovanie splátok, žalobcovi nebránilo, aby tento poplatok bol priamo zakotvený do zmluvy, nakoľko sa uzatvárajú dve zmluvy a to zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o poskytovaní domáceho servisu spôsobom ako už bolo prezentované, pričom priemerný spotrebiteľ nechápe dôvod takto uzatváraných zmlúv a čo to pre neho znamená (výhody a nevýhody), pričom žalovaná strana potvrdila, že nebola o domácom servise poučená). Nakoľko žalovaná zobrala spotrebiteľský úver v sume 1.000 eur a zaplatila 1.078,37 eura, pričom úver sa považuje za bezúročný a bez poplatku spôsobom ako je vyššie uvedené, preto na základe toho bolo potrebné rozhodnúť ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

5) Žalovaná strana k žalobnému návrhu nepodala písomné vyjadrenie.

6) V konaní pred súdom žalobkyňa zotrvala na podanom žalobnom návrhu pretože bola splnená hypotéza § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, aby súd žalobnému návrhu vyhovel, zároveň poukázala na úspešne uplatnenie spotrebiteľského práva v konaní 4C/63/2016 kde žalobkyňa vystupovala v pozícii žalovanej kde sa spoločnosť TELERVIS domáhala zaplata 710,85 eura, teda v pôvodnom konaní sa chcel žalovaný evidentne bezdôvodne obohatiť - získať od žalobkyne plnenie a sumu primeraného finančného zadosťučinenia považuje za primeranú, aby došlo k naplneniu všetkých funkcií primeraného finančného zadosťučinenia, funkcie preventívnej teda, aby sa žalovaná spoločnosť vyhla obdobnému konaniu. Ďalej pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia žalovaná poukázala, že podľa jej názoru je potrebné zohľadniť skutočnosť, že žalovaná spoločnosť dlhodobo pôsobí na trhu s finančnými s produktmi a vo veľkom poskytovala spotrebiteľské úvery, v zmluvách sa nachádzali neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré už boli judikované a sú taktiež pri hodnotení primeranosti finančného zadosťučinenia, žalobnému návrhu navrhla vyhovieť, uplatnila trovy konania.

-5-

4Csp/17/2019

7) Zistený stav súd právne uzatvára:

8) Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) - spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

9) Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka - ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

10) Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka - dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

11) Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka - spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka).

12) Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka - spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

13) Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka - neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

14) Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka - zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

15) Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) - tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania

spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

16) Podľa § 2 písm. a/, b/ Zákona o spotrebiteľských úveroch - na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

17) Podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch - zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

-6-

4Csp/17/2019

18) Podľa § 3 ods. 5 zákona číslo 250/2007 Z. z., o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Z., o priestupkoch v znení neskorších predpisov Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len kolektívne záujmy spotrebiteľov. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

19) Predmetom konania vo veci bol nárok žalobkyne opierajúci sa o ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Dané ustanovenie zákona upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho (voči tomu), kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza právnej normy (ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa) vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušeného práva alebo povinnosti ustanovenej Zákom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými právnymi predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je, Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

20) Z vykonaného dokazovanie bolo zrejmé, že žalobkyňa si voči žalovanému úspešne uplatnila porušenie práva osobitným predpisom (Občiansky zákonník) na Okresnom súde Svidník, ktorý rozsudkom zo dňa 31.1.2017, č. k. 4C/63/2016-71 žalobný návrh žalobcu o zaplatenie 710,85 eura zamietol (právoplatný 28.3.2017).

21) Nárok žalobkyne na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenie považoval súd za dôvodný a uplatnenú sumu vo výške 710,85 eura za primeranú. Žalobkyňa sa ako spotrebiteľ domáhala ochrany svojich práv v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 4C/63/2016-71, pričom v tomto konaní bola úspešná. Rozsudkom vo veci sp. zn. 4C/63/2016-71 Okresný súd Svidník v bode 36 odôvodnenia - súd prvej inštancie vyslovil, že predmetná zmluva neobsahuje náležitosti § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z., ďalej zmluva obsahuje servisný poplatok vo výške 18% z istiny pričom čo predstavuje tento poplatok prípadne dôvod prečo sa odvíja od výšky istiny zo zmluvy nevyplýva a čo zaplatením servisného poplatku žalovaná strana získa tým, že sa na tento poplatok zaviazala teda čo tým získa. Nakoľko zo zmluvy nie je zrejme začo je servisný poplatok účtovaný a čo konkrétne zahŕňa je potrebné tento považovať za rozpor s dobrými mravmi (bod 4 odôvodnenia), preto práve z toho titulu t.j. na základe úspešného uplatnenia porušenia práva v konaní sp. zn. 4C/63/2016, vznikol žalobkyni v zmysle § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa nárok na primerané finančné zadosťučinenie.

22) Na základe vyššie uvedených skutkových zistení súd rozhodol o nároku žalobkyne na priznanie primeraného finančného zadostučinenie spôsobom uvedeným vo výroku číslo I. tohto rozsudku, a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 710,85 eur, nakoľko bolo preukázané, že v konaní 4C/63/2016, táto bola ako žalovaná v postavení spotrebiteľa, v konaní bola v celom rozsahu úspešná. Žalovaná si v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 4C/63/2016 voči žalobkyni uplatnila zaplatenie sumy 710,85 eura s príslušenstvom. Okresný súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 4C/63/2016 bolo zistené porušenie spotrebiteľského práva, pričom v odôvodnení rozhodnutia uviedol v bode 36. odôvodnenia: Súd s prihliadnutím na obsah spisu, listinné dôkazy rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku, žalobný návrh zamietol aj napriek tomu,

-7-

4Csp/17/2019

že medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 520140887 z 26.3.2014, pričom titulom vykonaného dokazovania bolo poukázané, že predmetná zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2, písm. f/zákona č. 129/2010 Z.z.) skutočnosť, že v obchodných podmienkach bodu 2 - termín poslednej splátky úveru, t.j. konečná splatnosť úveru je 370 deň po uzatvorení zmluvy, pričom doba trvania úveru je od uzatvorenia zmluvy o úvere do konečnej splatnosti úveru nespĺňa zákonom stanovenú náležitosť (bod. 19 odôvodnenia), nakoľko termín konečnej splatnosti má obligatórnu náležitosť, tento má byť uvedený konkrétnym označením (dátumom), najmenej (mesiacom a rokom), pričom náležitosť podľa bodu 2 obchodných podmienok túto náležitosť nespĺňa, nemusí byť pre priemerného spotrebiteľa zreteľný, jasný a vytvára pochybnosť, prípadne neurčitnosť uvedenej náležitosti zmluvy. Dôvod prečo táto náležitosť nebola konkrétne uvedená zo zmluvy nevyplyva. Taktiež z vylúču žalovanej bolo zistené a preukázané, že zmluva neobsahuje správny údaj o úrokovej sadzbe vo výške 71,11% a RPMN je 199,42%, pričom priemerná úroková sadzba úverov poskytovaných bankovými a nebankovými spoločnosťami podľa úrokovej štatistiky Národnej banky Slovenska bola vo výške 10,21% (priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozónach 2014 - nefinančné spoločnosti - ostatné úvery od 1 do 5 rokov 3,81% spotrebiteľské a ostatné úvery 12,91%, ostatné úvery od 3,76%, spotrebiteľské a ostatné úvery 03/2014 10,21%). Servisný poplatok podľa zmluvy predstavuje 18% z istiny (v danom prípade zo sumy 1.000,00 eur (článok I. zmluvy o spotrebiteľskom úvere - za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje servisný poplatok vo výške 18% z istiny), čo predstavuje tento poplatok, prípadne dôvod prečo sa odvíja od výšky istiny, zo zmluvy nevyplyva. Titulom podanej žaloby bola do spisu doložená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 520140887 z 23.03.2014 z ktorej je zreteľná istina 1.000,00 eur, úrok vo výške 200,00 eur, servisný poplatok 180,00 eur, spolu dlžná čiastka 1.380,00 eur (bod 6 odôvodnenia), ďalej zmluva o poskytovaní domáceho servisu z 26.03.2014 (bod. 11 odôvodnenia podľa článku I. bodu 1.1 predmetom je úprava vzájomných práv a povinnosti zmluvných strán pri využívaní domáceho servisu klientom. Domáci servis je poskytované konzultačných a nadštandardných služieb, ktoré spočívajú v starostlivosti o klienta pri poskytnutí úveru na základe zmluvy o úvere č. 520140887 z 26.03.2014. Podľa článku II. bodu 2.2 klient sa zaväzuje využívať domáci servis a zaplatiť poskytovateľovi odmenu v celkovej výške 409,50 eura a to v pravidelných 3 mesačných splátkach vo výške 136,50 eur). Z takto prezentovanej argumentácie žalobcu nie je zrejme, čo zaplatením servisného poplatku žalovaná strana získa tým, že sa na tento poplatok zaviazala, teda čo tým získa pričom z formulároveho vzoru (bod. 10 odôvodnenia Domáci servis je poskytované konzultačných a nadštandardných služieb, ktoré spočívajú v starostlivosti o klienta pri poskytovaní úveru, a to v domácnosti klienta. Z formulára vyplýva - áno žiadam týmto o poskytovanie domáceho servisu.), avšak žalovaná potvrdila, že s domácim servisom sa stretla doručením žaloby, zmluvy nečítala, tieto boli na stole, iba sa otáčali na podpis, peniaze potrebovala momentálne v súvislosti so starostlivosťou o ležiaceho manžela, podľa žalobcu výhodou Domáceho servisu je to, že rýchlejšie má peniaze do 24 hodín a zaplatené služby. Podľa súvisí s uzavretím zmluvy o poskytovaní spotrebiteľského úveru, v podstate znamená iba poplatok za výber splátok resp. za osobné inkasovanie splátok, žalobcovi nebránilo aby tento poplatok bol priamo zakotvený do zmluvy, nakoľko sa uzatvárajú dve zmluvy a to zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o poskytovaní domáceho servisu, spôsobom ako už bolo prezentované, pričom priemerný spotrebiteľ nechápe dôvod takto uzatváraných zmlúv a čo to pre neho znamená (výhody a nevýhody, pričom žalovaná potvrdila, že nebola o domácim servise poučená. Nakoľko žalovaná zobrala spotrebiteľský úver v sume 1.000,00 eur zaplatila 1.078,37 eura, pričom úver sa považuje za bezúročný a bez poplatku spôsobom ako je vyššie Nakoľko zo zmluvy nie je zrejme za čo je servisný poplatok účtovaný a čo konkrétne zahŕňa, je potrebné považovať ho za rozpor s dobrými mravmi, výška 18% predstavuje formulár a žalovaná ako spotrebiteľ tento nemohla zmeniť, preto nie je

možné sa stotožniť s tým, že tento bol individuálne dojednaný, ak tvoril predtlačný formulár. Žalobcom prezentovaná

-8-

4Csp/17/2019

výhoda domáceho servisu (bod. 15 odôvodnenia ... Výhodou tohto domáceho servisu je to, že rýchlejšie má peniaze do 24 hodín a zaplatené služby, obchodný zástupca chodíva k nemu po výbery, po splátky. Ak klient nemá záujem (odmietne) domáci servis dostane klasický úver s tým, že by obchodný zástupca opustil domácnosť, úver dá sa na schválenie, na to spoločnosť má 14 dní, ako náhle klient potrebuje urgentne peniaze do 24 hodín tak vtedy dobrovoľne má záujem o domáci servis), teda takto prezentovaná argumentácia nepriamo núti spotrebiteľa na domáci servis a tento stav nemôže požívať ochranu. Z toho zároveň vyplýva, že zmluva o poskytovaní domáceho servisu bezprostredne súvisí s uzavretím zmluvy, v podstate znamená iba poplatok za výber splátok resp. za osobné inkasovanie splátok, žalobcovi nebránilo, aby tento poplatok bol priamo zakotvený do zmluvy, nakoľko sa uzatvárajú dve zmluvy a to zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o poskytovaní domáceho servisu spôsobom ako už bolo prezentované, pričom priemerný spotrebiteľ nechápe dôvod takto uzatváraných zmlúv a čo to pre neho znamená (výhody a nevýhody), pričom žalovaná strana potvrdila, že nebola o domácom servise poučená). Nakoľko žalovaná zobrala spotrebiteľský úver v sume 1.000 eur a zaplatila 1.078,37 eura, pričom úver sa považuje za bezúročný a bez poplatku spôsobom ako je vyššie uvedené, preto na základe toho bolo potrebné rozhodnúť ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Rozsudok Okresného súdu Svidník, sp. zn. 4C/63/2016-71 z 31.1.2017 nadobudol právoplatnosť dňa 28.3. 2017. Rozsah porušenia jej spotrebiteľského práva vyplýva z rozsudku jeho odôvodnenia spôsobom ako je vyššie uvedené, pričom podľa ustanovenia § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z., spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práv alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Podľa § 4 ods. 2 písm. b/zák. č. 250/2007 Z.z., o ochrane spotrebiteľa predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3. Ako spotrebiteľka si uplatňuje satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv. Svoje práva musela brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ(žalovaný) nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Ako spotrebiteľka úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde a bola tým naplnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, finančné zadosťučinenie požaduje vo výške 710,85 eura.

23) Nárok žalobkyne súd považoval za dôvodný a suma 710,85 eur predstavuje primerané finančné zadosťučinenie titulom uplatňovaného práva z už citovaného rozhodnutia tunajšieho súdu, pretože boli porušené práva žalobkyne ako spotrebiteľa a tieto boli spôsobilé privodiť jej ujmu, pričom tento stav bol v konaní riadne preukázaný, žalobkyňa bola v konaní úspešná, pričom toto postačuje na uplatnenie nároku na primerané finančné zadosťučinenie, nakoľko ide o spotrebiteľský vzťah a žalovaný bol povinný prinajmenšom konať v súlade s dobrými mravmi. Taktiež bez povšimnutia nemôže zostať skutočnosť, že porušenie práva žalobkyne ako spotrebiteľa aj napriek tomu, že v konaní bola úspešná bolo spôsobilé privodiť žalobkyni ako spotrebiteľke ujmu, teda žalovaná strana vždy, v každej spotrebiteľskej veci musí konať v súlade s dobrými mravmi, nesmie zneužívať svoje postavenie formulárovými zmluvami pretože citované ustanovenie na základe ktorého žalobkyňa uplatnila svoje právo s týmto počíta v rámci primeraného finančného zadosťučinenia, pretože neprimerané podmienky zároveň spôsobujú neprimerané následky pre spotrebiteľa v danom prípade žalobkyne zatiaľ iba v rovine uplatneného práva, čomu zodpovedá predmetná žaloba a súdom priznaný nárok primeraného finančného zadosťučinenia, nakoľko dodržiavanie práv spotrebiteľa nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi), zároveň podľa ustanovenia § 4 Občianskeho zákonníka, proti tomu, kto právo ohrozí alebo poruší, možno sa domáhať ochrany u orgánu, ktorý je na to povolaný. Ak nie je v zákone ustanovené niečo iné, je týmto orgánom súd.

24) Súd prvej inštancie k žalobnému nároku žalobkyne dopĺňa, že zo znenia ustanovenia § 3 ods.5

-9-

4Csp/17/2019

Zákona o ochrane spotrebiteľa nevyplýva pre úspešnosť priznania nároku na primerané finančné zadosťučinenie, aby porušenie práva alebo povinnosti bolo konštatované (deklarované) samostatným výrokom v súdnom rozhodnutí vo veci samej, titulom ktorého sa žalobca domáha priznania

primeraného finančného zadostučinenie žalobou na civilnom súde. Povinnosť deklarovať porušenie práva spotrebiteľa samostatným výrokom nie je v ustanovení § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa explicitne (výslovne) daná, preto je nutné danú právnu normu vykladať rozširujúco (extenzívne) a samotnú dikciu právnej normy „na súde úspešne uplatnenie porušenia práva a povinnosti“ v každej konkrétnej veci individuálne. Právo, respektíve nárok na primerané finančné zadostučinenie (v zmysle § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa) ma spotrebiteľ voči tomu, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej Zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitným predpisom zodpovedá.

25) Preto na základe toho bolo potrebné vo veci takto rozhodnúť.

26) Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku - súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27) Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku - o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28) Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku - o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29) O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalobkyňa bola v konaní úspešná, preto súd jej priznal náhradu trov konania na účet právneho zástupcu v rozsahu 100 % o výške ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

30) Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb., o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov - ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však žalovaný alebo odporca nemá v konaní o rozvod manželstva, o určenie neplatnosti alebo o určenie neexistencie manželstva, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi, a v konaní pred správnym súdom.

31) V danej veci bola žalobkyňa v zmysle § 4 ods. 2 písm. u/ zákona č. 71/1992 Zb., ako spotrebiteľ domáhajúci sa svojho práva podľa osobitného predpisu (zákon. č. 250/2007 Z.z.) oslobodená od poplatku za podanie žaloby, pričom v konaní bola úspešná. Pretože žalobkyňa bola oslobodená od platenia súdnych poplatkov a v konaní úspešná, súd zaviazal žalovaného zaplatiť súdny poplatok za podanie žaloby na súd v sume 42,50 eura. Poplatok bol stanovený podľa položky číslo 1 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov zákona o súdnych poplatkoch, ako 6% z hodnoty predmetu sporu (6 % z hodnoty sporu 710,85 eur = 42,50 eur). Žalovanej strane bola povinnosť tento zaplatiť platobným predpisom výrokom číslo III. rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Svidník, Sovietskych hrdinov 200/35, 089 01 Svidník na Krajský súd Prešov a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

Zmeškanie lehoty na podanie odvolania nemožno odpustiť, ak bolo rozsudkom vylovené, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je. (§ 61 ods.1 Civilného mimosporového poriadku).

Ak rozsudok neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku (§ 61 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku).

Odvolanie musí obsahovať všeobecné náležitosti, teda musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis (§ 121 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods.2 Civilného mimosporového poriadku).

Odvolanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).